като додѐ Іисъ въ страны́тѣ кесарїй філїпповытѣ, пы́таше оучени́цыте свои, и думаше: кого ма думатъ человѣцыте да бада сынъ человѣческїй; * А тѣ рѣкоха: поистинню єдны Іоанна крестителѧ, а другїи Илїа, а другїите Іеремїа, или єдного ѿ пророцыте * Думаше имъ Іисъ: а ви кого ма думате да бада; * И като ѿговори Сїмѡнъ Петаръ рече: ты си Хрто́съ сынъ на Бга живогѡ * И като ѿговори Іисъ рече му: блженъ си Сїмѡне сыне Іѡновъ. чи снагата и кравьта ни ти ѧви, но баща ми, кои́то є на небесата: * А и азъ ти думамъ: чи ты си Петаръ, и на то́съ камакъ ше созиждѧ черковата моѧ, и вратїѧта адовы. ни ше и навїатъ * И ше ти дамъ ключюѣ на царстѣото небесно, и кое́то ако свѧржишь на Земата, свѧрзано ше бадѐ и на небесата: и кое́то ако развѧржешь на Земата развѧрзано ше бадѐ на небесата * Тогасъ Запрети Іисъ на оучени́цыте си, ни́комѹ да не рекатъ, чи той є Іисъ Хрто́съ * Ѡ тогасъ на чена Іисъ да казва на оучени́цыте свои, чи му прили́ча да иде въ Іерусали́мъ, и мно́гѡ ше пострадае ѿ старцыте, и архїерейте, и книжо́вныте, и оубитѧ ше бадѐ, и въ третїѧ день ше стане * И поѣ го Петаръ, начѐ да му проти́ви, и думаше: оумыли́сѧ за себѣси Гди, ни́кога да ти не бадѐ тѹй * А той като сѧ ѡбарна рече на Петра: иди подирѧ ми сатано, соблазнь ми си: чи ни мы́слишь кои́те (са) Бжїите, но за человѣческите * Тогасъ Іисъ рече на оучени́цыте си: ако цѐ нѧкой да доде подирѧ ми, да сѧ ѿ фарли ѿ себеси, и да земе краста си, и да доде подирѧ ми * Защо́то кои́то ако цѐ да спасѐ душата си, ше ѧ погуби: и кои́то ако погуби душата си за мене, ше ѧ намере * Защо́то каква польза є на человѣка, ако си́чкїѧ свѣтъ придобїе, а душата си изгуби; или каква мѣна ше дадѐ человѣкъ за душата си; * Защо́то има да доди сынъ человѣческїи въ слава́та бащи на си съ ѧгглыте си: и тогасъ ше расплати сѣкимѹ по направитѣ